U s n e s e n í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **R. K.,** zastoupeného JUDr. Bohumilem Mužíkem, advokátem se sídlem v Přerově, Horní nám. 23, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2002, č. j. 43 Ca 207/2001-28,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel podal v zákonné lhůtě u Krajského soudu v Ostravě opravný prostředek proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2001, jímž byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, protože stěžovatel nesplnil potřebnou dobu pojištění. Krajský soud rozsudkem ze dne 15. 11. 2002, č. j. 43Ca 207/2001 – 28, rozhodnutí žalované potvrdil a v odůvodnění uvedl, že přesto, že napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost o částečný invalidní důchod, ačkoliv stěžovatel podal žádost o plný invalidní důchod, soud rozhodnutí přezkoumal a vzal za prokázané, že počátek stěžovatelovy částečné invalidity byl určen dnem 1. 9. 2000. Stěžovatel je pojištěncem mladším 20 let a z jeho dávkového spisu soud zjistil, že přede dnem 1. 9. 2000 nezískal ani jeden den pojištění. Stěžovatel je tedy občanem částečně invalidním, avšak nesplnil další podmínku uvedenou v § 40 písm. a) zákona o důchodovém pojištění; nezískal totiž potřebnou dobu pojištění ke dni vzniku částečné invalidity

Z obsahu soudního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že na návrh žalované Krajský soud v Ostravě nařídil přezkoumání zdravotního stavu stěžovatele posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Ta v posudku ze dne 13. 3. 2002 uvedla, že u stěžovatele byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a za rozhodující příčinu označila centrálně podmíněnou parézu dvou končetin středně těžkého stupně vedoucí k poklesu soustavné výdělečné činnosti o 55 %. Stěžovatel sice trpěl zdravotním postižením od narození, avšak pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti lze stanovit až od okamžiku, kdy tuto schopnost mohl uplatnit. U jednání nařízeného Krajským soudem stěžovatel zastoupen svou matkou nenavrhl provedení dalších důkazů k prokázání jeho zdravotního stavu.

Podanou kasační stížnost stěžovatel odůvodnil tím, že byl nesprávně posouzen skutkový stav věci, tedy jeho zdravotní stav, který jej natolik omezuje v pracovní schopnosti, že podle „obecně závazného právního předpisu“ je mu možno přiznat částečný invalidní důchod. Dokazování mělo být doplněno o znalecký posudek, ze kterého by soud mohl vycházet při přezkoumání rozhodnutí žalované. Stěžovatel spatřuje důvody kasační stížnosti v § 103 odst. 1 pím. a) a b) s. ř. s., a proto se domáhal zrušení napadeného rozsudku.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V posuzované věci stěžovatel nepochybně v řízení před Krajským soudem v Ostravě mohl navrhnout, aby dokazování bylo doplněno o znalecký posudek k posouzení jeho zdravotního stavu, ale takový návrh však neučinil.

Podle § 46 odst. 1 písm. d). ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne kasační stížnost, je-li podle tohoto zákona nepřípustná. Protože se kasační stížnost opírá o důvody, které nebyly uplatněny před soudem, Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu